

בש"פ 8276/15 - שירן דהרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8276/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

העורר: שירן דהרי

נ ג ד

המשיב: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
מיום 12.11.2015 במ"ת 49850-07-15 שניתנה על
ידי כב' השופט ב' שגיא

בשם העורר: עו"ד ירום הלוי; עו"ד יפית גבאי

בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו (השופט ב' שגיא) במ"ת 49850-07-15 מיום 12.11.2015 אשר הורה על מעצרו של העורר עד לסיום ההליך המשפטי נגדו בתפ"ח 49793-07-15.

רקע והליכים קודמים

1. נגד העורר וישראל חיים (להלן: ישראל) הוגש ביום 24.7.2015 כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של ניסיון רצח לפי סעיף 1305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין; השמדת ראיה לפי סעיף 424 לחוק העונשין;

עמוד 1

וקשירת קשר לביצוע פשע (רצח) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

2. על פי המתואר בכתב האישום, עובר ליום 1.3.2015 קשרו העורר וישראל קשר עם דימטרי רובינסקי (להלן: דימה) להביא למותו של אלי טביב (להלן: טביב), אשר שימש כבעלים של קבוצת הכדורגל "בית"ר ירושלים", והתגורר ברחוב קרן היסוד 10 בכפר שמריהו (להלן: הבית). במסגרת הקשר ולצורך קידומו ביום 26.2.2015, בין השעות 18:23-18:27 לערך, רכבו ישראל ודימה על קטנוע מסוג TMAX השייך לישראל בסביבת ביתו של טביב במטרה לבחון אותה. במוצאי שבת של יום 28.2.2015 החליטו השלושה להוציא לפועל את תוכנית הקשר. לשם כך הצטיידו העורר וישראל בקטנוע נוסף של ישראל מסוג APRILIA SRV 850 (להלן: הקטנוע), בקסדות, בכפפות ובאקדח טעון בכדורים בקליבר LR22. השלושה סיכמו כי דימה והעורר ירכבו על הקטנוע כשהעורר נושא עליו את האקדח עד לביתו של טביב, ושם יירו בו למוות. על מנת להסוות את הקטנוע הדביקו עליו ישראל ודימה מדבקות בצבעים אדום ושחור. בשעות אחר הצהריים של אותו יום הגיע טביב לאצטדיון פתח-תקווה לצפות במשחק כדורגל. בסיום המשחק בשעה 22:00 לערך עזב טביב את האצטדיון ונסע ברכבו לכפר סבא. בעודו שוהה שם הגיעו העורר ודימה רכובים על גבי הקטנוע אל סביבת ביתו של טביב, כשהם נושאים את האקדח. השניים ערכו באזור סוירים בין השעה 22:20 ל-22:37 ושוב בין השעות 23:50 ל-23:57. בשעה 23:44 לערך נסע טביב ברכבו מכפר סבא לכיוון ביתו, אליו הגיע בחצות. משהחנה טביב את רכבו בסמוך לביתו הגיעו העורר ודימה רכובים על הקטנוע לסביבת הבית. בשלב זה הבחין טביב בקטנוע והתעורר חשדו, ולכן הוא הטה את גופו לכיוון מושב הנוסע שליד הנהג. בהמשך לכך עצר דימה את הקטנוע מספר מטרים מהרכב ואז ירד העורר מהקטנוע, התקרב לחלון נהג הרכב וירה חמישה כדורים לתוך הרכב דרך החלון בכוונה לגרום למותו של טביב. לאחר הירי נמלטו העורר ודימה מהמקום על הקטנוע. טביב הצליח לחמוק מן הכדורים ונפגע פגיעה קלה בזרועו. בהמשך לכך רכבו העורר ודימה למקום מפגש שנקבע עם ישראל ושם הסירו השלושה את המדבקות מהקטנוע, את בגדיהם, הכפפות, הקסדות ושרפו והשמידו אותם במזיד במטרה להכשיל את החקירה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרים של השלושה עד לסיום ההליכים נגדם. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם במיוחס להם. בתוך כך הצביעה המשיבה על: אמרת דימה בפני מדובר בגדרה תיאור פרטי חקירה מוכמנים שלא היו ידועים באותה עת אלא למעורבים בפרשה; צילומי מצלמות האבטחה בסביבת ביתו של טביב; פלטי שיחות טלפון בין השלושה; זיהוי שני הקטנועים השייכים לישראל, ככאלה שהיו בזירת האירוע (ה-TMAX בסיוור ההכנה וה-APRILIA בניסיון הרצח); האיכונים; וחווות דעת מז"פ ביחס לחלקי הקליעים שנמצאו. נטען כי לנוכח המיוחס להם מתקיימות עילות מעצר לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). לצד זאת ציינה המשיבה כי בעברם של העורר וישראל הרשעות קודמות. לעורר עצמו שמונה הרשעות קודמות בעבירות של אלימות, רכוש, סחיטה והפרת הוראה חוקית וכן שני מאסרים מותנים, האחד בן עשרה חודשים והשני בן שמונה חודשים. כן צוין כי העורר ריצה תקופות מאסר ממושכות.

4. בתגובה לבקשה טענו באי כוחם של השלושה כי קיים כשל בתשתית הראייתית הלכאורית. לעניין אמירותיו של דימה למדובר; נטען כי הן נעדרות פרטים מוכמנים ומהוות למעשה חזרה על תכנים שלמד מהשוטרים בחקירותיו. כן נטען כי מדובר באמירות כלליות שאינן מתיישבות עם ראיות אחרות. בא כוחו של העורר הוסיף כי בחינה מדוקדקת של תמלילי השיחות בין דימה למדובר מעלה כי שמו של העורר עלה אך ורק בהקשר של טיסתו המשותפת עם דימה לברצלונה. לעניין זיהוי הקטנועים, העורר לא כפר בזיהוי של קטנוע ה-TMAX, אך טען כי לנוכח הזמן הקצר בו נצפה הקטנוע בכפר שמריהו (4 דקות) אין מדובר ב"סיוור הכנה" כטענת המשיבה, בפרט כשאין ראיות להתקרבות הקטנוע אל ביתו של טביב. ביחס לקטנוע ה-APRILIA, נטען כי המשטרה כשלה בזיהוי שכן לא ניתן להבחין במספר הרישוי שלו ואין בנמצא חוות דעת מקצועית באשר לסוג הקטנוע, כאשר בשוק קיים קטנוע נפוץ הדומה לו. לעניין הראיות הסלולריות (איכונים, פלטי שיחות והאזנות סתר) נטען כי הן לא מוכיחות שהשלושה שהו יחד במועד האירוע או לאחריו, ואף ניתן לחלץ מהן ראיות מזכות. בנוסף נטען, כי אין בראיות כל אינדיקציה לקיומו של מניע לפגוע בטביב, ובכך יש ללמד על חולשה ראייתית. עוד נטען כי התנהלות המשיבה במסגרת הליך המעצר הייתה בעצלתיים ויש ליתן לכך משקל.

נוכח האמור נטען כי התשתית הראייתית בתיק אינה מצדיקה את מעצרו של השלושה עד לסיום ההליכים, ולחילופין נטען כי יש להורות על שחרורם לחלופה ללא תנאים מגבילים או בתנאי מעצר בית לכל הפחות.

החלטת בית המשפט המחוזי

5. בהחלטתו מיום 12.11.2015 ציין בית המשפט המחוזי כי המשיבה הפרידה בין כתבי האישום של העורר וישראל לבין כתב האישום של דימה לנוכח רצונה להעיד את דימה במשפטם של העורר וישראל, אשר שמרו על זכות השתיקה. כן צוין, כי בקשת המעצר נידונה במאוחד משום שהתשתית הראייתית זהה. בית המשפט עמד על טיעוני באי כוח הצדדים והראיות בתיק וקבע כי קיימת תשתית ראייתית ברמה הנדרשת לשלב זה. בתוך כך, ניתח בית המשפט את הראיות המרכזיות כמפורט, ובכללן אמירותיו של דימה למדובב והראיות הסלולריות. אשר לאמירות דימה למדובב, כפי שהן עולות מדברי ההקלטה בתא המעצר ומהודעות המדובב, קבע בית המשפט כי עולה מהן תמונה ברורה אודות האירועים השונים כדלקמן: (א) סיור ההכנה בוצע על ידי ישראל ודימה יומיים לפני הירי בעזרת קטנוע ה-TMAX השייך לישראל; (ב) דימה ו"אדם שלישי" היו מעורבים בירי עצמו, כאשר דימה נהג בקטנוע ואילו האדם השלישי ביצע את הירי באמצעות קטנוע אחר מזה ששימש לסיור, ושייך אף הוא לישראל; (ג) לאחר הירי המתין להם ישראל במקום מפגש, שם השמידו השלושה את הראיות; (ד) שמו של האדם השלישי עלה בחקירותיו של דימה; (ה) האדם השלישי, שלא היה בסטטוס עצור בעת מעצרו של ישראל, התקשר לדימה וניהל עמו שיחה; (ו) דימה היה עם ישראל ועם האדם השלישי בטיול בברצלונה. בית המשפט קבע שיש ליתן משקל רב לאמירותיו של דימה בפני המדובב ולראות בהן כראיה ישירה המפלילה את ישראל ואת האדם השלישי לכשתתברר זהותו.

6. אשר לזיהוי של האדם השלישי שביצע את הירי ציין בית המשפט המחוזי שבחינת אמירותיו של דימה קושרת את הדברים לעורר, זאת על בסיס שלושה סימנים מרכזיים: הראשון, כי שמו של אותו אדם עלה בחקירותיו של דימה. השני, כי אותו אדם שהה לכאורה עם דימה וישראל בברצלונה. השלישי, כי אותו אדם התקשר אל דימה בזמן מעצרו של ישראל ושאל אותו למצבו של ישראל. בהקשר זה פורט כי נערך תרגיל חקירה לדימה, במסגרתו בוצעה האזנת סתר לטלפון שלו, אשר מוכיחה כי העורר התקשר אליו ביום מעצרו של ישראל. נקבע כי צירופם של שלושת הסימנים מוביל למסקנה ברמה הנדרשת כי האדם השלישי הוא העורר.

7. בית המשפט מנה מספר חיזוקים חיצוניים לאמירותיו של דימה: הראשון, העובדה שקטנוע ה-TMAX נכנס לכפר שמריהו יומיים לפני הירי בדיוק באופן המתואר על ידי דימה, תוך שצוין כי סיור הכנה יכול להיות קצר בזמן. השני, העובדה שדימה תיאר כי שני קטנועים היו מעורבים באירוע וכך עלה מתמונות מצלמות האבטחה בשני המועדים. השלישי, העובדה כי הקטנוע השני (APRILIA) שלכאורה שימש באירוע הירי זוהה כשייך לכאורה לישראל. הרביעי, שתיקתם של העורר וישראל בחקירתם. החמישי, ממצאים שונים שנמצאו במחשבו של ישראל וביניהם עשרות תמונות של טביב וזוגתו.

8. אשר לראיות הסלולריות, בית המשפט המחוזי ציין כי אין בהן בשלב זה לסייע למי מהצדדים. לבסוף, התייחס בית המשפט לטענות הגנה נוספות. אשר לטענה בדבר אי הימצאותן של ראיות נוספות לדבריו של דימה בנוגע להשמדת הראיות; צוין כי יש צדק בטענה זו, אך נקבע כי אין בכך להחליש את הראיות הקיימות לחלקים האחרים של האירוע. כן דחה בית המשפט את טענתו של דימה כי הקטנוע לא נראה כשעליו מדבקות, בצינו כי לא ניתן להסיק זאת מהנראה במצלמות. אשר לטענת המניע שלא אותר; ציין בית המשפט כי "מניע" אינו יסוד מיסודות העבירה. מטעמים אלו נקבע כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לשלב זה.

9. בית המשפט המחוזי המשיך ובחן את עילות המעצר המתקיימות במקרה הנוכחי וקבע כי בנסיבות המקרה מתקיימות עילות המסוכנות והחשש משיבוש הליכים. בית המשפט התייחס גם לעברם הפלילי של העורר וישראל וקבע כי לנוכח המסוכנות הנשקפת מהם אין מקום לבחינתן של חלופות מעצר בעיניים. מכאן הערר שלפני.

טענות העורר

10. העורר - באמצעות בא כוחו, עו"ד ירום הלוי - טוען כי טעה בית המשפט המחוזי משקבע כי מתקיימות ראיות לכאורה, שכן לשיטתו מדובר בראיות נסיבתיות ולא ישירות. צוין כי אין מחלוקת בדבר כך שדימה עצמו לא נקב לפני המדובב בשמו של העורר כאדם השלישי, ואין די בסימנים עליהם מצביעה המשיבה כדי לקשור אותו לאירוע. כך למשל, צוין כי העורר היה רק אחד מבין אלו שהתקשרו לדימה וכי בחור בשם רותם התקשר קודם והתעניין אף הוא במצבו של ישראל. ואולם, נטען כי מידע חשוב זה לא עמד לפני בית המשפט. צוין כי המשיבה נמנעה מהעברת כלל חומר החקירה עד לחדש נובמבר, ונטען כי מחומר החקירה הנוסף עלו ראיות חשובות, כגון השיחה הנוספת של רותם לדימה העומדות בסתירה לטענות המשיבה. על כן נטען כי הראיות בתיק הן חלשות וחושפות חקירה מגמתית שפגעה בזכותו של העורר לניהול הליך הוגן.
11. לשיטתו של העורר, חומר החקירה מעלה תהייה לגבי ההנחה שאכן היה אדם שלישי מעורב בירי. בהקשר זה נטען כי מלבד דבריו של דימה אין ולו בדל של ראיה לכך. עוד נטען כי השלושה אכן היו יחדיו בברצלונה ואולם אין בכך כדי להצביע על כך שהשלישי שהיה עם דימה בברצלונה הוא אותו אדם שלישי המעורב בירי נוכח דבריו העלומים של דימה בהקשר זה. כן נטען כי ההקלטה של השיחה שהתנהלה ביניהם מפריכה את ההנחה לפיה השלישי הוא שירה בטביב. עוד נטען כי בחינתה המעמיקה של השיחה מצביעה על כך שהעורר היה מופתע מעובדת מעצרו של ישראל וכי הוא העלה שאלות ותהיות בנדון. נטען כי בית המשפט טעה שעה שהתעלם מכך ואימץ את טענת המשיבה כי העורר ידע כביכול על איזה ניסיון רצח מדובר. העורר מוסיף, כי בית המשפט התעלם מהעובדה שעל פי השיחה דימה לא זיהה את קולו של העורר בטלפון. דבר המעיד על הקשר המרוחק ביניהם; מכך שהעורר לא הזהיר את דימה להיזהר בחקירתו וכן לא ביקש להיפגש עמו עקב הידיעה הדרמטית לכאורה. כן נטען כי בית המשפט התעלם מהעובדה שעל פי תמליל שיחתם של דימה והמדובב מיום 14.7.2015, דימה לא סיפר למדובב על עובדת מעצרו של השלישי וכי המדובב שיקר בעניין זה בהודעתו. צוין כי תמליל השיחה עולה כי דימה אכן הזכיר רבות עצור חדש בפרשה, אך בשום שלב לא כינה אותו ה"שלישי" וכן לא עדכן את המדובב כי מדובר באדם השלישי שהיה מעורב בירי. עוד נטען כי שגה בית המשפט משבחר להתעלם מהאיכונים הסלולריים של העורר ביום האירוע, שלפי הנטען מעידים על חפותו.
12. אשר לאיכונים הסלולריים, נטען כי במהלך האירוע בוצעו ארבע שיחות מהסלולרי של העורר. כך בשעה 23:36 אכן מכשירו של העורר ב'ברכת מים תע"ש' בהרצליה לאחר שקיבל שיחה נכנסת מאשתו. נטען כי עובדה זו עומדת בסתירה לטענת המשיבה לפיה מכשיר הסלולרי של העורר היה כבוי במהלך האירוע בין השעות 23:00 ל-01:00, ובסתירה לעובדה כי שני הרוכבים על הקטנוע הסתובבו בכפר שמריהו החל מהשעה 22:00 עובר לירי. מכאן נטען שלא סביר כי מדובר בעורר. העורר מוסיף כי בית המשפט התעלם מכך שעל פי פלטי השיחות תדירות השיחות בין העורר וישראל שונה מכפי שהצביעה עליה המשיבה. לבסוף, נטען כי בית המשפט לא ייחס משקל לסתירות שעלו בין אמרותיו של דימה לראיות חיצוניות, כגון האמירה שהוא והיורה דומים ואילו דימה שונה בתכלית מן העורר. נטען כי בכל אלה יש להראות שהראיות לכאורה נגד העורר הן חלשות ביותר. על כן נטען כי יש לקבל את הערר ולהורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בערבויות המתאימות.

תגובת המשיבה

13. בפתח דברי המשיבה הודגש - באמצעות באת כוחה, עו"ד עדי שגב - כי יש לקרוא את כלל התמלול העיקרי מספר 1008/15 על מנת להבין את הטכניקה בה עשה המדובב שימוש במהלך שיחותיו עם דימה. צוין כי בתמלול זה ובאחרים נשמע המדובב שב על דבריו הלא ברורים של דימה, ודימה נשמע משיב לו בהתאמה. על כן, נטען כי אין לקבל את הטענה לפיה הדברים לא נאמרו ישירות מפיו של דימה. לעניין שלושת הסימנים שעל פיהם זוהה העורר כאדם השלישי, מפנה המשיבה לחלקים בתמליל שמהם עולה כי אכן היה "אדם שלישי". כן מפנה המשיבה לתמליל החקירה המקורי מיום 7.7.2015 שמספרו 1089/15 (להלן: התמליל המקורי), בו עולה שמו של העורר כמי שטייל עם דימה

וישראל בברצלונה, ותואר טיב הקשר ביניהם. נטען כי דברים אלו תואמים את הדברים אותם מסר המדובר בהודעתו בנוגע לאדם השלישי. כן נטען כי הנסיעה לברצלונה לא עלתה כך סתם בשיחה שהתנהלה בין המדובר לדימה, כי אם בקשר לאדם השלישי. לגבי שיחות הטלפון לדימה, צוין כי פרט לשיחה עם רותם לא נמצאה שיחה רלבנטית נוספת מאותו יום. בהקשר זה נטען כי בחינה של השיחה מגלה כי רותם היה מופתע וספק אם ניתן לזהותו עם האדם השלישי המעורב בפרשה. בנוסף, נטען כי מקריאת מכלול האמור בתמליל מיום 14.7.2015 מספר 1061/15 שנערך לאחר מעצרו של העורר, ניתן להבין בבירור כי האדם שנעצר (העורר) הוא האדם השלישי אליו מתייחס דימה. אשר לטענה בדבר אי אמיתות הודעת המדובר בנוגע לעובדה שדימה מסר לו כי האדם השלישי הוא שירה בטביב, נטען כי בהסתכלות נקודתית אכן מדובר בפרשנות של המדובר והוטעם כי יש לראות זאת כהסבר שהציע המדובר לחילופי הדברים, אך לא כשקר שנאמר על ידו. אשר לטענה בדבר אי העברת חומרי החקירה בזמן, הטענה המשיבה כי מדובר בטעות אנוש, וכי בשל תקלה זו נבחנה על ידה היתכנותן של שיחות רלבנטיות נוספות מיום 5.7.2015.

14. אשר לאיכונים הסולרניים; המשיבה סמכה ידה על קביעות בית המשפט המחוזי והוסיפה כי אין לראות בהם ראיות מזכות לטובת העורר. נטען כי העורר ודימה לא נצפו במצלמות לאורך כל הזמן בכפר שמריהו (החל מהשעה 22:20 עד לשעת ביצוע העבירה 24:00), ושאפשר שהם בחרו ללכת ולשוב לקראת ביצוע העבירה. הודגש כי קיימת האפשרות שהעורר הגיע בתוך 12 דקות מהרצליה לכפר שמריהו. מטעמים אלו נטען כי אין להתערב בהחלטה על מעצר העורר עד לסיום ההליכים נגדו.

דיון והכרעה

15. לאחר שעיינתי בהודעת הערר, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שנערך לפני, ולאחר שבחנתי בקפידה את חומר הראיות שהוגש לעיוני, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

16. המסגרת הנורמטיבית למעצרו של אדם עד לסיום ההליכים נגדו מנויה בסעיף 21 לחוק המעצרים, הקובע כי בית המשפט יאריך את מעצרו של אדם אם מצא, לאחר בחינת חומר הראיות, שקיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האשמה וכן עילת מעצר. במסגרת זאת, על בית המשפט לבחון אם יש בכוחו של חומר הראיות הגולמי המצוי בידי המאשימה כדי להצביע על סיכוי סביר להרשעה. בתוך כך, על בית המשפט לעמוד את הפוטנציאל הראייתי להרשעה העולה מחומר הראיות לכאורה, כאשר בשלב זה אין בית המשפט נדרש לבחון את משקלן של הראיות או מהימנות העדים. שאלות אלה יש להותיר להכרעת בית המשפט בהליך העיקרי [ראו למשל: בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (19.12.2013) (להלן: עניין אברמוב); בש"פ 635/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (25.2.2013) (להלן: עניין פלוני)].

17. בענייננו העורר טוען כי פרט לאמירותיו של המדובר אין כל ראיה הקושרת אותו לפרשת ניסיון הרצח המתוארת בכתב האישום, וכי מכל מקום מדובר אך בתשתית ראייתית נסיבתית. ואולם, כידוע, בפסיקתו של בית משפט זה נקבע לא אחת שניתן לעצור נאשם עד תום ההליכים, גם כאשר כל הראיות נגדו הן ראיות נסיבתיות, ובלבד שמדובר בראיות בעלות עוצמה על פניהן, שמשתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות שיכולות לבסס הרשעה בסיום ההליך העיקרי. במסגרת זאת, יש לבחון את מכלול הראיות ואת הפוטנציאל הראייתי להרשעה העולה מצירופן יחד. עם זאת, הואיל ומדובר בראיות נסיבתיות, נקבע כי על בית המשפט ליתן דעתו לאפשרות קיומו של תרחיש אחר אפשרי פרט לתרחיש המפליל העולה ממכלול הראיות, ואשר עשוי להתקבל כהסבר חלופי הגיוני להן בסיום ההליך הפלילי [ראו: עניין אברמוב, פסקה 21 להחלטתי והאסמכתאות המופיעות שם; בש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-8 והאסמכתאות המופיעות שם (24.9.2012) (להלן: עניין ניאמצ'יק)].

בחינת הראיות בתיק

18. נקודת המוצא לדיונו הינה קביעתו של בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של דימה וישראל במיוחס להם. במקרה דנן העורר נקשר לפרשת ניסיון הרצח עם התקדמות חקירתו של דימה ועל בסיס העולה ממנה. השאלה המרכזית בענייננו היא איפוא, האם חומר הראיות אכן מעיד על קיומו של "אדם שלישי", ובמידה שכן האם העורר הוא לכאורה אותו אדם שלישי? קודם שאדרש לשאלות אלה, להלן חלק מן הראיות בתיק הנדרשות להבנת עניינו:

(-) צילומי מצלמות האבטחה שליד ביתו של טביב מיום ניסיון הרצח 28.2.2015. בצילום זה נצפים שניים רכובים על קטנוע, כאשר הנהג חובש קסדה שחורה והרכוב האחורי חובש קסדה לבנה, עוברים ליד ביתו של טביב בשעה 23:50 ושוב בשעה 23:56. לבסוף נצפים השניים מגיעים לביתו של טביב בשעה 24:00 בסמוך להגעת רכבו של טביב לזירה. הרכב האחורי יורד מן הקטנוע ועולה עליו בחזרה כעבור דקה בבהילות.

(-) הודעת המדובב מיום 7.7.2015 שנמצאה כקבילה בהליך המתנהל נגד דימה.

(-) תמלילי שיחת המדובב עם דימה מיום 7.7.2015 שמספרו 1008/15 (להלן: התמליל העיקרי), ומיום 14.7.2015 שמספרו 1061/15 (להלן: התמליל השני).

(-) איכון מכשירו של העורר מיום 28.2.2015, לפיו נראה כי העורר קיבל שיחה נכנסת בשעה 23:36 בעת שהיה בהרצליה.

(-) פלטי השיחות בין דימה לבין העורר ורותם מתרגיל החקירה שנערך ביום 5.7.2015.

19. טענת העורר היא כי חומר החקירה מעלה תהיות באשר לקיומו של אדם שלישי המעורב בפרשה. לאחר שעיינתי במכלול הראיות ובהחלטת בית המשפט המחוזי, דומני כי דין טענה זו להידחות. מעיון בתמליל העיקרי ובדברים שנאמרו החל מדקה 45:25 עד לדקה 47:37, עולה כי דימה היה זה שהעלה את קיומו של אדם שלישי באומרו "די לא, זה לא היה ככה. (ל.ב.)...היה שם בנאדם שלישי" (וראו גם הפניית בית המשפט להודעת המדובב בעמ' 5 להחלטתו). בהמשך לכך, מסביר דימה למדובב כיצד ביצעו השלושה את המיוחס להם ובכלל זה הסביר כי הם לא צולמו יחד, שכן לא נכחו יחד בזירה בעת האירוע, וכי הוא היה עם הקסדה השחורה. בכך יש לטעמי לבסס את הטענה בדבר קיומו של אדם שלישי ברמה הנדרשת בשלב זה. אוסיף כי אף להתרשמותי המדובב עשה שימוש בטכניקה של חזרה על דבריו העמומים של דימה במטרה להבהיר את הנאמר על ידו. לפיכך, אומר כבר עתה כי במכלול הדברים איני סבור שיש בעובדה שהדברים נאמרו מפורשות מפיו של המדובב ולא מפיו של דימה כדי לפגום בעולה מהם לעת הזו.

20. משנמצא כי הוכח ברמה הלכאורית הנדרשת, כי אכן "אדם שלישי" היה מעורב, אדרש לסימנים העולים מן החומר ואשר באמצעותם ניתן לזהותו. מן התמליל העיקרי עולה כי דימה מסר למדובב את הדברים הבאים:

"מ: אז זאת אומרת שהם יודעים שיש בנאדם שלישי?

ד: הם אמרו את השם שלו. מה היה לך ולו?

מ: או.קי. מה אמרת להם?

ד: הם חברים, סבבה, זה מהמועדונים יותר..זה השם היחידי שעלה

מ: אז הם חושבים כאילו [...] שישראל הוא היורה והם לא יודעים בכלל על הבנאדם השלישי (טעות במקור, י.ד.)?

ד: הם לא יודעים..(לב.)" [מדקה 47:18].

ובהמשך (לאחר דקה 59:38) מסר כי:

"מ: אין לך מה לדאוג ישראל לא זייף, הבן אדם השלישי השאלה מה איתו

ד: (לא ברור)

מ: יכול להיות שבכוונה הם משאירים אותו בחוץ

ד: (לא ברור) שם שלו

מ: אם השם שלו עלה אז הם יודעים מי עשה, אתה מבין?

ד: (לא ברור) שלושה חודשים בברצלונה

מ: מה היה שמה?

ד: סתם, טיול

מ: אה שלושתכם הייתם? בואנה אתם מפגרים מי עושה עבודה של שלושתכם יחד?... [עמ' 25].

21. במקבץ דברים אלה ניתן למצוא פרטים וסימנים שלפיהם ניתן יהיה לעמוד על זהותו של ה"אדם השלישי" בהמשך. בית המשפט המחוזי עמד על שלושה סימנים בהקשר זה, ואטעים כי סימנים אלו מקובלים עלי. אכן, לפי המקבץ הראשון, דימה מוסר כי שמו של האדם השלישי עלה במהלך החקירה שלו, ואף ציין כי זה השם היחידי שעלה שם (הסימן הראשון). לאחר מכן, במענה לשאלת המדובר, ציין דימה כי הוא מסר לחוקרים שהם (הוא והאדם השלישי) מכירים מהמועדונים. מן המקבץ השני עולה כי האדם השלישי היה עם דימה בברצלונה (הסימן השני). לעניין זה אוסיף כי בהתאם לדברים שהובאו, ניכר כי דבר הנסיעה לברצלונה נאמר בהקשר של האדם השלישי. אשר לסימן השלישי, לפיו האדם השלישי התקשר אל דימה ביום 5.7.2015 במסגרת תרגיל החקירה שנערך, סבורני כי חילופי הדברים הבאים מדברים בעד עצמם:

"מ: [...] תגיד לי משהו...הבנאדם השלישי [...] ביום שעצרו אותו אתה ראית אותו? הלכת אליו? ודיברת איתו? משהו?

ד: לא

מ: שום דבר? הבנאדם..זה שירה כאילו אחרי שעצרו את אה..ישראל, עצרו הרי את ישראל אתה הייתה (טעות במקור, י.ד) איתו?

ד: כן

מ: יופי, מאז אתה יצרת קשר עם הבן אדם השלישי?

ד: לא

מ: שום קשר? לא טלפוני? לא אמרת לו שהוא נעצר? לא שום דבר?

ד: אה..אתה מדבר עכשיו שישראל נעצר?

מ:עכשיו

ד: אה..הוא חייג אליי אומר לי מה קורה אמרתי לו בסדר...מה? מה עם ישראל? מה קרה לו? אמרתי לו נעצר בחשד ל..(ל.ב.) וזהו.

מ: ולא דיברתם על (ל.ב.)?

ד: לא" [דקה 01:09:30, עמ' 28 לתמליל העיקרי].

העורר טוען כי הלחץ שהפעיל המדובב על דימה הוא שהוביל למענה זה, ואולם עיון בדברים שנאמרו בתמליל העיקרי מראה אחרת. נראה כי דברים אלו נאמרו בהקשר רחב יותר בו המדובב שאל את דימה האם יצר קשר או נפגש עם שותפיו לאחר האירוע, ולאחר צמצום השאלה השיב דימה, כי האדם השלישי יצר איתו קשר.

22. הנה כי כן, על פי תיאוריו של דימה, האדם השלישי הוא: (א) מי ששמו עלה במהלך חקירתו; (ב) מי ששהה עמו בברצלונה; (ג) מי שיצר עימו קשר טלפוני ביום 5.7.2015 ושאל למצבו של ישראל.

23. כעת נדרשים אנו לשאלת זיהוי של העורר כאדם השלישי המתואר, ובמילים אחרות, האם סימנים אלו מתקיימים בעורר. לעניין הסימן הראשון, אכן מתמליל החקירה המקורי (1089/15) עולה כי שמו של העורר הוזכר, אך אין מדובר בשם היחיד שעלה כפי שציין דימה. את זאת לתפיסתי ניתן ליישב על ידי הבנת מסגרת החקירה, אשר עסקה בעבירה נוספת שיוחסה לדימה, ומרבית השמות שהועלו בחקירה התייחסו לתחקור העבירה האחרת, בעוד שמו של העורר הועלה במנותק ממנה. לעניין הסימן השני, מן החומר עולה בבירור כי דימה, ישראל והעורר נסעו יחד לברצלונה. בהינתן העובדה כי רק שלושתם שהו שם יחד ובהינתן כך שישראל נקשר לפרשה מראשיתה, דומני כי נתון זה מעניק משקל גבוה יותר להיותו של העורר לכאורה האדם השלישי. זאת בפרט משדימה תיאר את העורר במהלך החקירה (עמ' 103-105 לתמליל המקורי) באותה הדרך שתיאר את ה"אדם השלישי" לפני המדובב. לעניין הסימן השלישי, פלטי השיחות מעידים כי העורר התקשר פעמיים אל דימה. שיחה ראשונה בשעה 14:50 (שיחה 3600) ושיחה שניה בשעה 16:55 (שיחה 3626). בשיחות אלה נשמע העורר מתעניין במעצרים של השניים ובשיחה השניה שאל למצבו של ישראל "אבל רגע, אתה לא יודע מה רוצים מישראל?". העורר טוען כי פלטי השיחות לאותו יום מעלים חשד זהה גם כלפי רותם שהתקשר לדימה (שיחה 3579). מנגד סבורה המשיבה כי תוכן השיחה מסיר את החשד מרותם נוכח הפליאה שהביע כלפי המתרחש. טענה זו אכן מעוררת קושי, אך איני סבור שיש להכריע בשאלה זו כעת, משעל פני הדברים נראה כי שלושת הסימנים מתקיימים בעורר, ודומני כי טענות אלה ראוי שיתבררו בהליך העיקרי.

24. לסיום נקודה זו, אתייחס לטענת העורר לפיה לא ניתן לראות בו את "האדם השלישי", נוכח התמליל השני (מספר 1061/15), בו המדובב אינו מכנה אותו ככזה ודימה אף מתייחס לעורר בשמו. עיינתי בקפידה בתמליל ובהסתכלות כוללת של הדברים העולים בו וההתרשמות מהם, אין בידי לקבל את הטענה. אכן בתמליל זה, שנערך לאחר מעצרו של העורר, אין התייחסות מפורשת לעובדת היותו של העורר (האדם שנעצר, ועליו דיברו בתמליל) אותו "אדם שלישי", אך יחד עם זאת בבחינה מעמיקה של הדברים דומני, בזירות המתבקשת, כי יש בתמליל אף לתמוך ולחזק חלק מהדברים שעלו בתמליל העיקרי (1008/15) בקשר עם האדם השלישי. להלן עיקרי הדברים:

"מ: [...] מה אחרי כמה זמן עצרו אותו?"

ד: את מי?

מ: את הבחור?

ד: אה מיום חמישי, הוא עלה לדיון ביום רביעי

מ: מה למה עצרו אותו?

ד: אותו דבר

מ: כן?

ד: כן שלושתנו אותו דבר...[עמ' 22 לתמליל]

[...]

ד: מעלים את שלושתנו יחד

מ: מוזר

ד: באיזה בחינה כאילו מוזר

מ: בכלל למה עשו את ההפרדה למה שמים את שניהם ביחד...

מ: מה הפחד, הפחד היחידי בתוך זה אתה מבין? אני לא מכיר את השלישי, שחס וחלילה זה לא מצב שהוא יהיה איתם בתוך ה (לא ברור) זה הדבר היחידי שמפחיד אותי

ד: ואם לא נגיד אז הכל טוב [עמ' 34 לתמליל]

[...]

מ: זה המצב הכי טוב. אתה וישראל כאילו סביר להניח כי יש את הצילומים האלה שעוד בבית על האופנוע, השלישי סביר להניח הוא נעצר את (הטעות במקור, י.ד) מבין הם גם עצרו אותו (ל.ב.) צריך להדליק נורה אדום, ברגע שאתה יודע את זה..תקווה שזה מהשיחות האלה שהוא מתקשר אלייך אחרי המעצר של ישראל. תקווה שזה זה, את מבין. זה כאילו מה שנתת השיחות ביניכם או זה שיודעים שאתם חברים, אתה מבין? [עמ' 49 לתמליל]

[...]

מ: אם זה רק זה? כאילו בלהגיע לקטע של הקשר, אתה מבין שבשיחות טלפון שזה..

ד: וואלה

מ: כן, חבל על הזמן מה קרה לך. לא יכולים לעשות עם זה כלום, כלום. בתנאי שלא דיברת איתו כלום רק שיחה חפוף כזה של מה העניינים מה המצב וואלה עצרו אותו זה זה זה

ד: כן

מ: זה הכל, אהה סבלנות." [עמ' 68 לתמליל ראו גם עמ' 95 לתמליל, שם קיימת התייחסות לחקירתו של דימה בנוגע לאדם שנעצר בגין טיסתם המשותפת לברצלונה].

25. ממקבץ זה עולה כי האדם שנעצר (העורר) התקשר אל דימה ושאל לשלומו של ישראל. עוד עולה כי האדם שנעצר הוא מי שמעורב בפרשת ניסיון הרצח של טביב. דברים אלו עלו גם מן התמליל העיקרי (1008/15) בקשר עם "האדם השלישי". בכך יש לטעמי לבסס ברמה הלכאורית כי האדם שנעצר הוא למעשה ה"אדם השלישי", קרי העורר. אוסיף כי אפשר שיש בעובדה ששיחה זו התקיימה כשבוע לאחר שיחתם הקודמת של דימה והמדובב, להסביר מדוע אין התייחסות מפורשת לעובדת היותו של העורר האדם השלישי, בלי שאטע מסמרות.

26. לנוכח כל האמור, סבורני כי דבריו של דימה למדובב יוצרים תמונה הקושרת לכאורה את האדם השלישי לניסיון הרצח של טביב, ובהינתן הסימנים הקושרים את העורר לאותו אדם שלישי נראה כי הוכחה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת אשמתו של העורר במיוחס לו.

27. אשר לטענות בנוגע לראיות הסלולריות, שעל פיהן אוכן מכשירו של העורר בשעה 23:36 ב"ברית מים תעש" בהרצליה; אכן, בהסתכלות בודדת על הראיה מדובר בראיה שפוגמת בתשתית הראייתית שעליה נסמכת המשיבה, אך היא אינה שומטת את היסוד לחשד שעולה כלפי העורר. זאת לנוכח אפשרות ההגעה מהרצליה לכפר שמריהו בתוך פרק זמן קצר (כ-12 דקות), ובשים לב לכך שהעורר בחר שלא לתת את גרסתו לאירועים אף בהתייחס לנתון זה. שתיקת העורר בנסיבות אלה אף מחזקת את התשתית הראייתית הלכאורית נגדו [ראו עניין ניאמצ'יק סעיף ד'].

28. מסקנתי היא איפוא כי המשיבה הוכיחה כנדרש לשלב זה את מעורבותו הלכאורית של העורר בניסיון הרצח של טביב.

29. אשר לעילת המעצר וחלופת המעצר בנסיבות; העורר היה שותף לכאורה בניסיון לרצח, בין אם הוא היורה ובין אם לאו. מדובר בעבירת אלימות חמורה המקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. מסוכנות זו אף גוברת בעניינו של העורר עקב עברו הפלילי המכביד הכולל הרשעות בעבירות שונות, שחלק מן השנים האחרונות, וריצוי תקופות מאסר שונות. לפיכך מקובלת עלי קביעת בית המשפט המחוזי כי שום חלופת מעצר לא תסכון ומקומו של העורר מאחורי סורג ובריח [ראו למשל: עניין פלוני פסקה 9].

30. בשולי הדברים, ראיתי לציין כי נתתי דעתי לטענה באשר להתנהלות המשיבה ביחס לחומרי החקירה שהועברו על ידה באיחור, ובכללם פלט השיחה של רותם ודימה. אכן, על פני הדברים, נראה כי אין מדובר בהתנהלות תקינה. עם זאת, איני סבור שיש בעובדה זו כדי להצדיק שינוי בהחלטתי דן, שכן בסופו של יום החומרים הגיעו לידי של העורר ובית המשפט המחוזי אף התייחס לטענותיו בהקשר זה.

31. סוף דבר - הערר נדחה.

ניתנה היום, י"א בטבת התשע"ו (23.12.2015).

ש ו פ ט

עמוד 10

